

Szerkesztői iroda:
A KIADÓHIVATALBAN,
hová
a lap szellemi részét illető közle-
mények küldendők.

Kiadó hivatal:
POLJÁK MÓR KÖNYVNYOMDAJA,
hová a hirdetések s előfizetések
bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelen minden vasár-
napon egy nagy íven.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK
Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve:
Egész évre 4 frt.
Fél 2 " "
Negyed 1 " "

HIRDETÉSEK DÍJA:
3 hasábos petit sorrett, vagy ennek
helyéért 5 kr. Bélyegdíj külön 30kr.
Nyiltér sora 15 kr.

A „Közérdek“ olvasóihoz.

Nagy-Enyed, 1882. nov. 5.

Lapunk eddigi szerkesztője, dr. Boros Gábor, a nagyszabeni állami gymnasiumhoz nevezetett ki tanárnak. Azt hisszük, hogy olvasóink sokkal inkább érezték annak a szükségét, hogy városunknak és vidékének érdekei sok esetben, sőt állan-
dóan egy a helyszínén — bár fáradságos és ál-
dozatok árán — fentartott közlönyre támaszkod-
hassanak; sokkal inkább tudják méltatni a távozó
szerkesztőnek kitartó munkásságát, mintsem hogy
ne köszönnet szavával váljanak meg tőle.

Magunknak is az lévén a meggyőződésünk,
hogy vidékünknek érdekében áll lapját fentartani;
hogy általában vidéki lapoknak meg van a magok
— bár korlátolt, de — fontos hivatásuk: elhatá-
roztuk, hogy a mit lehet, „elkövetünk lapunk to-
vábbi fentartására.

Vidéki lapnak nézetünk szerint egyik feladata
alkalom adtán helyszíni kérdésekre nézve az ér-
dekeltek véleményét irányozni, meg híven tolmá-
csolni.

Másik feladata a helyi érdekek felől az or-
szágos közvélemény organumait, a fővárosi sajtót,
beesületesen informálni.

Feladatául vallhatja azt is, hogy nyilvánossá,
hozzáférhetővé tegye oly helyi adatok gyűjtemé-
nyét, melyeknek ismerete és tanulmányozása, idő-
vel, egyeseknek és köznek elméleti tanulságot
nyújthat, gyakorlati hasznot hajthat.

Mindenesetre pedig feladata lehet a vidéki
lapnak, hogy olvasójának társadalmi, közéleti tá-
gabb és szorosabb körében, sőt fontosabb szellemi
és finansziális magánérdekeiben is figyelmeztetője,
tanácsadója, társalkodója, bizalmasa, titkára, „va-
demecumja“ legyen.

Hogy ez eszménykép megvalósítására mit bi-
runk majd megtenni, mit nem, ahhoz hozzávetni
nem merünk. Csupán önzetlen jó szándékunk fel-
ől merjük biztosítani olvasóinkat.

Némi változás, mit a figyelmes olvasó a lap

berendezésében tapasztal, épen feladatunkról való
felfogásunk következménye.

Feladatunknak azonban csak valamenynyire
is sikeres megoldásához akkor fogunk közeledni,
ha szerencsések leszünk olvasóink bizalmát, sőt
őszintén szólva, egyenes közreműködését meg-
nyerni.

Azzal a kéréssel mutatjuk be magunkat, a
„Közérdek“ ezutáni szerkesztőségét, olvasóinknak,
hogy sziveskedjenek minden egyes dologra, a mit
közérdekünk véinek, bármily csekélység legyen
is az, bennünket figyelmeztetni; sziveskedjenek
nézeteinkre nézeteiket tudomásunkra juttatni; szí-
veskedjenek a közös érdekek jóindulatu és önzet-
len szolgálatában meghitt munkatársaink lenni.

Szokatlan kérés — elismerjük, de azt hisz-
szük, nagyon természetes kérés. Kis vidéki lapok-
nak mindig hibájuk az, ha a nagy városi nagy
lapokat majmolják. Egy kis városban, mint a
mienk, hol az egész társadalom jóformán egyetlen
egy tágasabb körü családja olvad: a helyi lapnak
is ezen családias viszony gyökereiből kellene sar-
jadnia. Minékünk nem kényerünk a hirdetés, de
szivesen szolgálunk időáldozattal, munkával a
köznek. Erkölcsei jutalmul kérjük a pártolást és
— segítséget.

A „Közérdek“ szerkesztősége:

Dr. Magyarai Károly.

Makkai Domokos.

Szilágyi Farkas.

Szilágyi Gyula.

Török Bertalan.

Váro Ferencz.

Társulás és helyes munkafelosztás.

(B.) Rég elismert dolog, — kitünő példák
bizonyítják, — hogy csak a fennebbi elvek vezet-
hetnek korunkban kellő sikerre a megélhetés és
előhaladás legtöbb pályáján, és — fájdalom! —
az is elismert dolog, hogy nálunk, különösen az
ipar terén, ez is csak egyike azon textusoknak,
melyekről oly szépen írnak és oly sokat beszélnek
— eredménytelenül. Kedvetlenül halljuk a „nehéz
életről,“ a „rosz esztendőkről,“ a „kémüipar ha-

nyatlásáról,“ az „ipar pártolás hiányáról“ s annak
okozójáról: a „szabadiparról“ való panaszokat s
még fájdalmasabban észleljük, hogy általunk sze-
mélyesen is jól ismert iparosok egymásután buk-
nak a szegénység örvényébe, még pedig sok-
szor oly mélyen, hogy soha többé nem látjuk őket
az életben, mint az iparos osztály tényezőit és
annál fogva: mint a polgárság kútjainak. Sok
oka van ennek; de a legfőbb okok az élet visz-
nyainak nem ismerése, a megváltozott körülmé-
nyek figyelmen kívül hagyása, és az, hogy csekély
egyéni s még csekélyebb anyagi erővel akarnak
meggyőzni sokat, amit pedig csak egy módon le-
het elérni — és e mód: a társulás és helyes munka-
felosztás.

Végig tekintve például a folyó évben történt
építkezéseken. minő tapasztalatra kellett jönnünk?
Láttunk iparosokat, kik egymagukra felvállaltak
mindent, a minék teljesítésére felszolgáltattak;
például építészeket, — kik azonban csak kömives
számba mehetnek, — kik két-három ház építését
vállalták magukra; asztalosokat, kik szintannyi
felszerelés előállítására hitték magukat képesítve:
téglaégetőket, kik a felbredett építési vállalkozás
látára fogtak neki a jövedelmes iparagnak stb.
S az eredmény? több helyt el kellett boesítani
az építést, s az építető nem remélt új kiadások-
kal terhelte magát, hogy más mesterrel sietve vé-
geztesse be házat a tél küszöbén; az asztalos s a
téglaévető szintén kifogyott az időből, rohamosan
igyekezett kötelezettségeinek megfelelni, — nem
volt képes siettetett munkájával jót és megfelelőt
állítani elő; halomra gyűlt a rossz anyag, a visz-
szadobott téglák stb. Pénz- és idővesztés lett az
eredmény, nem pedig a jól kiérdemelt nyereség
s ezen felül, ami jövőre nézve szintannyit ér: a
bizalom és elismerés. — Láttunk azonban örven-
detes jelenségeket is: jutányosan, jól és gyorsan
bevégezt munkákat; s ha kutattuk az okot: a
helyes társulást és jó munkabeosztást találtuk az
eredmény előidézőjének. A legjobb eredmény pe-
dig a lett, hogy amit mások megkezdték rosszul,
ezek bevégezték jól s még ráadásul újabb meg-
bízásokat nyertek.

TÁRCZA.

A tizenharmadik.

(Folytatás)

Csak nagy nehezen sikerült másnap személy-azonos-
ságát bebizonyítania a kapus azon kemény vadjával szemben
hogy az ő lakójok nem kopasz, hanem dushajzatu.

Mit tehetett egyebet, mint hogy a jelenet nevésege-
sebb részeinek kihagyásával, bevallotta gyönyörű hajának
gyászos pusztulását; s hogy a végzetes változást annál
megfoghatóbbá tegye, az előbbihez hasonló fekete paró-
kát hozatván, azzal mutatá be magát a nehezen meg-
győzhető kapusnak; a mi aztán minden kétséget elosz-
latott.

Midőn végre teljes világgyűlölettel szívében ismét
hazakerült, kétségbeesése tetőpontra hágott.

Mit tegyen? . . .

Helységébe nem mehet, ha nem akarja magát az
ujult erővel kitérő gúny mérgével előlni.

Nines más mód: szállást kell változtatnia, mert
itt a történet után nem maradhat. Hiszen minden ismer-
őse tudja lakását; azokra nézve pedig neki előbbi alak-
jában meg kell szünnie.

Tervét a bűnbánó kapus segítségével könnyen végre-
hajthatá, ki jó borralvaló fejében nem csak új szállást ke-
resett, hanem az átköltöztetést is magára vállalá és lelki-
ismeretesen elintézte.

Midőn a szorongó nyugtalansággal várt est barát-
ságos sötétével megérkezett, tetten kaptatástól remegő
gonosztevő módjára kison gyászos emlékeztető szállásá-
ról, mélyen szemére huzott kalappal tovasiet, nem nézve
sem jobbra sem balra, mindig a felismeréstől remegve,
betér egy utjába eső hajfordító intézetbe, gyönyörű szőke
parókát s hajusza, szemöldöke számára hasonló színű át-
alakító eszközt vásárol, csaknem sirva válván meg oly sok
gonddal ápoltt szakállától.

Jövendő sorsának e csalhatatlan biztosítékával ke-
zében és zsebében érkezik új szállására, hol az előbbi
kapus alázatos hajlongások között fogadja s miután min-
dent pontos leltár szerint átadott, a történetéről szoros
titoktartást esküdve értékes kézszerítással távozik.

Alig hogy a szobából lábát kiteszi, tükrök elé áll, s
bezárra, magával hozott szereit előszedi, tükrök elé áll, s
dobogó szívvel esik neki az átalakítás teljes befejezésének.

Midőn műveletét bevégezve, a tükörhöz, e régi meg-
hitt bajtársához s legmegbízhatóbb titkárához bizalmas
kérdést intéz kinézésének milyen volta felől: alig bir
hová lenni örömben, látva, hogy nemesak az átváltozás
sikerült a teljes felismerhetetlenségig, hanem kora is legalább
tiz évet vesztett aggasztó módon felgyarapodott számából.

Most már ismét övé a világ. Adázul elriasztott ön-
bizalma nagyobb mint valaha. Büszke méltósággal, kihívó
léptekkel méri végig szobáját. Majd ismét tükrök elé áll,
örömittasan nyelve saját tekintetét, aztán az élvezetől ál-
talan pamlagra hanyatlik . . . s már már a Verulami Baco
Adonisaként az önmaga iránti olthatatlan vágyódásban
és szerelemben eped el, ha öntetszésének hódító mámo-
rából egy átkozott kopogtatás ajtaján föl nem riasztja.

Főszékéből fölvert anyatigrisként rohan az ajtónak
. majd megáll, visszarohan pipere asztalához, hogy
mint amaz kölykeit, úgy ő legdrágább kincseit összeszedje,
s a közeledő ellenség elől biztonságba helyezze.

De oh átkozott sors! hogy a legnagyobb örömben is
ürönnök kell vegyülnie.

A mint féltett szereit mohón, lázas sietséggel kap-
kodja össze, a bajszfestékekkel telt üveg felborul, s rend-
telétést tévesztve végig ömlik ujdonat-uj frakján

Még ez sem elég: a mint a guruló üveg után kap, egyen-
súlyt vesz, az asztalba kap, melyet az összes rajta levők-
kel maga után ránt, végenyészetebe döntve leghűbb barát-
ját, az oly sok szolgálatot tett tükröt is.

Ez már több volt, mint a mennyit elviselhetett.

És ki mindezeknek oka?

A kopogtatás mest hevesebben ismétlődik.

— Hah! az átkozott kopogtató! — Épen jó, most
meglakolsz! s ezzel az ajtónak rohanva, dühösen felrántja
s éhes vadként veti magát zsákmányra, ki nem volt más,
mint a ház jámbor kapusa.

Talán borzasztó tett színhelyévé válik a folyosó, ha
a véletlen a szerencsétlennek segítségére nem küldi Dávid
bácsinak legszörnyűbb ellenségét: egy kis ölebet, mely
a jelenettől megijedve, nyávogó ugatással menekült nem
tudni hová; de még menekültében is képes volt Dávid
bácsit visszavonulásra bírni, ki nyilván attól való féltében:
nehogy a régi Kétlaki Dávidot felismerjék a mostani Fel-
falusiban, mert előbbi nevét erre változtatta, hirtelen le-
cesendesedett, s barátságos hangon hívá vissza a megira-
modott kapust.

Ez azonban, talán eseltől félve, vagy hősünetet épen
örülnek tartva, semmi kedvet nem mutatott a visszatér-
ésre, hanem tőle kitelhető gyorsasággal szobájába inalt,

nyilván azzal a szándékkal, hogy rendörökért, vagy tán
orvosért fusson.

Szándékát nem valósíthatá, mert Dávid bácsi lát-
noki szemmel belátva az őt fenyegető veszély nagyságát,
villámgyorsasággal rohant utána, kezében a legjobb csil-
lapító szerrel: egy szép új tizesel.

E hatalmas argumentum mindennél ékezen szölob-
ban megérteté a kapussal, hogy mivel van gölga.

A felvilágosítás többi részével is hamar készen voltak.
Most már Dávid bácsin volt a sor, hogy e drága
kirándulásból másnemű hasznot is hozzon.

Megkérte a kapust: számítsa elő a ház lakóit; nyil-
ván azon édes reményben: hátha a sors, mely őt mind-
ezideig csak üldözte, valami kellemes meglepetést tart
fenn számára, vagy éppen itt vezetí rég óhajtott céljához.

A kapus kezdi: „legelőször is a háztulajdonosná
özvegy L . . . né ő nagysága és

Szavát be nem fejezhető, mert Dávid bácsi, mintha
vipera csipste volna meg, fölugrott székről, hogy az
ámuló kapust a faképnél hagyja, ki egy másik tizesről
álmadozva nem követé.

— Tehát végkép el akar veszteni balsorsom, hogy
ismét ez asszonyt hozza utamba! — fakadt ki, a mint
szobájába érve pamlagára veté magát.

Sokáig ült itt a legmarezangolóbb kínos kétségbe-
eséstől izre-porrá tépett kebelével, midőn hirtelen felug-
rik — s rettentő elhatározás hangján kiáltja: „Mit! hát
én egy asszonytól ijedek meg!“

— Nem! csak azért sem hátrálok! Ha már a sors
ismét összehozott ez asszonnyal, szembe nézek vele s
megmutatom, hogy nekem adja leányát, vagy ne legyen
Kétlaki — azaz Falfalusi a nevem! — De mit beszél
én itt össze-vissza? Hiszen meg sem tagadta, mert az a
csaholó szörnyeteg megfosztott a legjobb alkalomtól; hi-
szen még jóformán nem is ismerjük egymást! — Annál
jobb! Ha nem ismertük eddig, megismerjük ezután.

Ily elhatározással hajtott nyugalomra sokat zak-
latott fejét.

Másnap, a mint a látogatásra alkalmas idő megér-
kezett, az ujlag beszerzett szerekek végrehajtván magán
a szükséges fő- és arcz-felszerelési műveleteket, vad el-
szántsággal lép ki ajtaján ez újabb hódító hadjáratra.

Ámde mennél közelebb ért L . . . né lakásához, an-
nál inkább fogyni érzé oly szépen indult bátorságát. —
Vissza is tért volna, ha véletlenül két tűz közé nem kerül.

Hátulról ugyanis rémületés csaholás üti meg füleit,
melyben legfélelmesebb ellensége hangjára ismer.

Vajjon a jövőben is így fognak menni a dolgok? Vajjon azon néhány sikeres példa, amit jóvalóval képzett, munkás egyének társulása fel birt mutatni, eredménytelenül fog-e maradni? Vajjon nem az volna-e az ipartársulatok kötelessége, hogy akkor, a midőn székhelyükön, vagy közel eső vidékükön valamely nagyobb, jelesen megyei vagy városi közzállalatról van szó, egyesített erővel ragadják magukhoz a munkát s a munka megérdemelt bérért. — Gondolkozni és tanácskozni kell. Itt az alkalom, midőn beszélni és tenni is lehet; hiszen elegendő idő van az egész hosszú tél folyamában a nyíló tavaszgi beszédre is, tette is. Ime nyújtunk a többi között egy tárgyat a társulásra.

Tudva van bizonyára vállalkozó iparos aai előtt is, hogy Nagy-Enyed város áldozatkészsége és buzgalma folytán, közös költségen, N.-Enyeden egy honvédlaktanya fog építtetni. Az ügy jelenleg felsőbb jóváhagyás és a pénzbeszerzési tárgyalások stádiumában áll. Jövő év tavaszán az építkezés bizonyára meg fog kezdetni s úgy van tervezve, hogy 1884. őszén be is fejeztessék. — Az építkezési feltételek s az árlejtési felhívás természetesen csak akkor fog közzé tétetni, a midőn az ügy hivatalos része véget érve: az engedély és pénz meg lesz nyerve. — De addig bizony méltó lesz meggondolni, vajjon annak a 91.299 frt 79 kr építési díjnak legnagyobb része is idegen vállalkozók zsebébe menjen-e, mint annyiszor történt, vagy pedig itt maradjon megyénk szorgalmas iparosai és jónévű vállalkozói kezében, hogy azzal is gyarapodjék a köztalálkozások ereje;

Ez építkezés is egyike ama köztalálkozásoknak, melynél bizony a legtöbb törekvő iparos foglalkozást találhat. — Ime az árösszegezés ezen nagy emeletes épület munkáinak: I. A főépületnél földmunka 408 frt 28 kr; kőműves munka 30.858 frt 52 kr; kőfaragó munka 1321 frt 98 kr; ácsmunka 11.181 frt 58 kr; asztalos munka 6.338 frt 28 kr; kovács, lakatos és bádogos munka 3.113 frt 45 kr; különbözők (t. i. kementezék, kút) 1705 frt; üvegező munka 910 frt 40 kr. — II. A szárnyépületnél: földmunka 454 frt 41 kr; kőműves munka 18.474 frt 46 kr; kőfaragó 197 frt 92 kr; ác 8915 frt 86 kr; asztalos 2.818 frt 25 kr; kovács, lakatos és bádogos munka 1645 frt 10 kr; különbözők 515 frt; üvegező 400 frt 80 kr; ezenkívül egy melléképület 2.040 frt 16 kr. —

Nemde érdemes e felett gondolkozni? s ha gondolkozunk, lehetetlen arra a meggyőződésre nem jutni, hogy egyesült erővel képesek volnának iparosaink s vállalkozóink megfelelni öhajításunknak, mert azon önértelen kívül: hogy saját magunk erején hoztuk létre e középületet, — megvolna még az anyagi haszon és jövőre az önbizalom is azon tudatban: hogy az egyesülésben rejlik az erő!

Egyszerre mentő gondolat villan meg agyában. — Hirtelen benyit az előszobába, s az ajtót becsapja a pámili orra előtt. B sikerült hadi esel némileg visszahozza megfoglyatkozott férfi erényét s most már férfias bátorsággal kopogtat a szép özvegy ajtaján.

Kellemes esengésű hang kiáltja belőlről: „szabad! Belép.

Idő telik, míg nyugodtságát némileg visszanyeri; úgy hogy a zavarba jött leányka már másodsor kérdi: „Kíhez legyen szerencsénk?” míg ő megnevezi magát s inkább hebeget, mint mondja:

— Boesinat szó . . . szép kisasszony én . . . én mint e . . . e ház új lakója tiszteletteljes látogatásom öhajítottam tenni a ház urnőjénél.

— Nagyon örvendünk, de a mama nincs itthon; különben mindjárt hazajön; addig is tessék helyet foglalni.

Hősünk nem kínálta magát kétszer. A képzelhető legmerevebb tartással elfoglalja a kijelölt széket.

Erre kinos hallgatás állott be.

Egyikük sem tudta, hogy kezdje.

Végre kisegítette őket a szobaleányt hívó esengettyű.

— Ereszd be a pámilit. Nem hallod, hogy sir oda-künn a hidegben?

Epen ez kellett hősünknek. Most már ismét oda minden önbizalma.

A kis szörnyeteg dideregre fut be, ügyet sem vetve a remegő Adonisra, ki halálsáppadon ül székén, kezét görcsösen tapasztva fejéhez.

— Talán beteg ön uram, hogy úgy elsáppadt?

— Nem épen nagysád, csak egy kis szédülés. Közelebről nagy betegséget állottam ki s azóta minden élesebb hang bántólag hat idegeimre; — jelenleg e kis kutya csaholása.

— Legyen nyugodt uram; nem fog ugatni. Nagyon jámbor állatka; csak egy dolog van, a mi kihozza sodrából: ha valakit a mamához lát közeledni. S ezzel már sok kellemetlenséget okozott nekünk. Képzelve csak, a minap egy társaságban mi történt . . .

Hősünk hova-tovább mind rosszabbul lett, s most még erősebben tartá kezét fején.

— De uram, ön, úgy látszik, komolyan rosszul van.

— Csekélység az egész; hamar el fog mulni, csak egy pár pereznyi csendre van szükségem.

— Ugy hát elmondom később, megérdemli, hogy meghallgassa.

(Vége következik.)

Az erdélyi róm. kath. statusgyűlés.

(B.) Lőnhárt Ferencz püspök ö nméltósága az erdélyi róm. katolikusok által kiváltságosan birt egyházi autonómia iránti élénk értelem adott kifejezést, midőn I. évi október hó 20-án 2770 sz. a. kelt intézkedéssel a statusgyűlést f. évi november hó 20-ra összehívta Gyulafehérvárra. A tanácskozás főbb tárgyait a következő ügyek képezendik: 1. Dr. Eltes Károly kanonok kolozsvári plebánussá lett megválasztása folytán az igazgatótanács elnöki tisztéről lemondván, az elnöki állomás betöltése. 2. A középtanodák szervezésére vonatkozó miniszteri törvényjavaslat. 3. Közoktatásügyi miniszter ö nmlgának leirata a középtanodákba járó tanulóktól telveendő tandíjnak a vidéki állami tanintézeteken 12 frttról 18 frtra való felemelése iránt. 4. Az igazgató tanács jelentése. 5. Az igazgató tanácsból kilépő tagok helyébe új tagok választása. — Ezen meghívóra nézve a „M. Polgár” 251. számában f. s. cikkkező több helyes megjegyzést tesz; így pld. az 1. és 5. pont alatti választásokat az autonómia érdekében igen fontosoknak tartja, hogy azon anomalia, miszerint az igazgató tanács szabályszerű alakítása két éven át elmaradt, megszüntetve legyen s hogy mód találtassék arra, miszerint az igazgató tanács ne csak Kolozsvárt lakó tagjaiból álljon, hanem hogy a vidéki tagok is megjelenhessenek, kiadásai, legalább a vasúti jegyek kifizetésével fedeztessenek. A középtanodai törvényjavaslatra nézve az államot jóakaratulag támogatói kívánja. Nincs kétség a felöl — így szól, — hogy egyház és iskola állnak egymáshoz oly közel, mint állam és iskola. De arról sincs, hogy az egyháznak és államnak a közös harmadik faktorhoz: az iskolához való viszonyából, egészséges viszonyok között, érdekellentét eredményként ki nem hozható, a közös cél pedig feltételezi a módok összehangolhatóságát. Az állam csak örülhet, ha terheinek egy részét a társadalom saját erejéből képes és kész is viselni; a társadalom pedig törekvéseinek sikerét biztosíthatja, ha önjerejével a közörsre is támaszkodhatik.

A tandíj felemelést — viszonyaink között — cikkkező nem pártolhatja. Az igazgató tanács jelentésére nézve magunk is hiánynak tekintjük, hogy az előre nem közöltetik, s hogy ennek tárgyalása, a mellékletül szolgáló rengeteg irathalmaznak bizottságilag történő áttanulmányozása mellett, a különben is csak pár napra szabott gyűlésen, ugyszólva csak nagyjában történhetik meg. Már pedig az igazgató tanács kezében futnak össze az autonómiai kormányzás sok nemű szála, a vagyoni kezelés nagy felelősséggel járó tendói stb. Miként lehessen e felett egyszerű hallásra tárgyalni s miként nagyobb résznek a bizottságoknak arról egy este s az új nagyobb résznek felhasználásával alapos tanulmányokat szervezve, teljesen kielégítő véleményes javaslatokat tenni? Tapasztalatból mondhatjuk, hogy biz ez nem kis feladat. Közölni kell tehát a jelentést előlegesen, annál is inkább, mivel az igazgató tanács üléseiről, határozatairól, szóval működéséről, időközben semmi nemű értesítéssel nem bírnak, holott legalább annyit röviden közzé lehetne tenni akár a kolozsvári lapokban, akár a Gyulafehérvárt megjelenő „Köznyelvédek” cz. lapban, mint a menait az ev. ref. igazgató tanács üléseiről az érdekelte lapokban röviden közölve rendszeren látunk.

Mindenestre érdekel nézünk e közgyűlés elébe, meg levén győződve, hogy Samassának, a nagy nevű egri érseknek legutóbbi magyar szellemi beszédében foglalt eszmék igazsága gyakorlatilag is bizonyítva lesz az autonómiai jogokkal egyedül bíró erdélyi r. kath. egyházmegye határozatai által.

Napilapok nyomán.

(—gy—) A „Pesti Napló” 301. száma a novemberi előléptetések alkalmából, feltett honvédségi intézményünket fenyegető tünetről elmélkedik, mely az alantás tisztek előmenetelének majdnem teljes megakasztásában áll. Elismeri a csapatok nagymérvű haladását, a kiképezés körül kifejtett lelkes buzgalmat, a katonai fogymelnt s az átlengő jó szellemet, elismeri az újítások üdvös voltát, de felszólal az egész szervezetet veszélyeztető hibák elkövetésénél s ilyen hibákat lát a sorozási rendszerben, mely hovatovább ijesztő módon apasztja a honvédség legénységét állományát, és az alantás tisztek lassu előléptetésében, melynek eredménye az illető körökben elkedvetlenedés, elkeseredés, sőt kétségbeesés. A munkaerő zömét az alantás tisztek képezik s mégis a novemberi előléptetés huszonnégy századost tesz örnagygyá s csak tizenegy hadnagyot főhadnaggyá. Hol itt az arány? Mi itt az eredmény? Elkeseredés az alantás tiszteknél. A közös hadseregben — mondja — a hadnagy 4—5 évi szolgálat után főhadnaggyá lép elő; a honvédségnél pedig a 79-ben kinevezett hadnagyk a mostani rendszer mellett még 10—12 évet várhatnak míg főhadnaggyokká lesznek. Pedig a hadnagy és főhadnaggy fizetése között csak havi 10 forint a különbség, tehát valami nagy megtakarításról itt szó sem lehet s lehetetlen, hogy a kormány e tételnél kívánna takarékoskodni. E sajnos körülményre a bécsi katonai körök hatnak, mert azok szemében a honvédség virágzó volta mindig szálla volt. A mostani rendszer mellett, így fejezi be, társadalomunk egyik legintelligensebb osztálya kell, hogy 38 évig álljon tettel lélekkel államszolgálatban mint tisz, hogy életének 61. évében fizetése 960 forint legyen!

(r.) A n-szebeni román értekezlet szűkebb körű bizottságától szerkesztett emlékirat tartalmának és czéljának kritikája: „Egyetértés” 298. sz. — Az emlékiratban szó van Erdély régi függetlenségéről, s ennek elvesztése utáni autonómiajáról, melyet némely románok vissza szeretnének idézni. Az „E-s” cikkírója elismeri, hogy ma ezeket a dolgokat felesleges történelmi szempontból érdekes lehet, de tagadja aktualis jelentőségüket. Mi baja van — kérdi — jelenleg a román fajnak minálunk? Egyéni, testületi szabadsága, egyháza, kulturális intézményei megtámadva nincsenek. Legfőbb az abszolút korszakot s a provisorium alatti időt tekinthetnek némileg aranykornak a jelenhez képest, de innen származó aspirációk — valósíthatatlanok. — Pő baj a románok túlerékénysége; kis számuknál fogva mindenütt veszélyeket látnak magok körül; Romániában a szlávismustól, nálunk a magyarizálástól

féltik nemzetiségüket, pedig a gyakorlati életben félelmök egészen alaptalan. „Chauvinistikus irányu társulatok dacoznak, melyek egyébiránt románoknál és tótoknál is divatoznak, alig lehet komolyan szólni magyarosításról, és semmi szín alatt erőszakos magyarosításról.” „A magyarok és románok egymás elleni dulakodása, harcza, és küzdelme czéltalan és veszélyes” . . . s „kívánatos dolog volna — így végződik a cikk — hogy a magyar és román politikai férfiak okossága és mérséklete legyen azon erős gát, mely e földrész északi és déli szláv elemeit elválasztja egymástól.”

„Postai megbízások” az osztrák-magyar monarchia belforgalmában.

Az osztrák cs. kir. kereskedelmi minisztériummal történt megállapodás folytán, az osztrák-magyar monarchia belforgalmában f. év november hó 1-től kezdve 200 frttrig terjedhető pénzüsszegek szedetnek be „postai megbízások” által a következő feltételek mellett:

1. A postai megbízáshoz mellékelni kell a beváltandó iratot (a követelés alapjául szolgáló ökmányt, nyugtázott számlát, nyugtázott váltót, szelvenyt stb.), hogy ez a fizetésre kötelezettnek kézbesíthetessék.

Egy postai megbízáshoz több nyugta, váltó, szelvény stb. is mellékelhető, egy és ugyanazon fizetésre kötelezettől egyszerre való beszédés vegott; a beszédendő egyes összegek főösszege azonban ez esetre sem haladhatja meg a 200 frtot.

2. Különböző fizetésre kötelezetteknek szóló megbízásoknak egy postai megbízáson való egyesítése nincs megengedve.

3. A postai megbízások úrlapjai szürke papíron, magyar, magyar-horvát és magyar-francia-nemet szöveggel állítatnak ki, és darabonként félkrajczárjáért minden postahivatalnál s értékgyűjtésnél kaphatók. A magyar szövegek Magyarországon és innen Horvát-Szlavonországon, a magyar-horvát szövegek Horvát-Szlavonországon, s innen a magyar korona többi országában, a magyar-francia-nemet szövegek pedig a magyar korona területéről osztrák postaterületre, valamint azon országokba használandók, a melyekkel való forgalomban ezen szolgalmi ág jövőre életbe léptetetté fog.

Az osztrák postaigazgatás által zöld papíron kiadott úrlapokat a magyar postaterületen fölött megbízásokhoz használni nem szabad.

A postai megbízás úrlapján a fölődnök pontosan ki kell tenni a fizetésre kötelezettnek teljes czimet, a beszédendő összeget és a fölődó nevet és lakását. A beszédendő összegből a forintokat számokkal is és betűkkel is ki kell lejezni.

4. A postai megbízásra, mely az összeg beszédése esetén a postaintézet birtokában marad, írásbeli közleményt írni nem szabad. Szintugy nem szabad a postai megbízásokhoz zárt leveleket mellékelni.

5. A postai megbízást mellékleteivel együtt zárt borítékba azon postahivatal czimére kell ajánlva föladni a melyet a fölődó a beszédéssel megbiz. A postai megbízást tartalmazó levelet: „Postai megbízás a i postahivatalnak” czimrel kell ellátni. Ha a fölődó azt kívánja, hogy a postai megbízás egy bizonyos napon mutatassék be, akkor a megbízást legfeljebb 10 nappal a kívánt nap előtt szabad föladni. Ez esetben a fölődnök a megbízási minta előlapján meg kell jelölni a napot, a melyen az összeget beszédetni kívánja. A rendeltetési postahivatal számára a postai megbízás előmutatására ezen időpont irányadó.

6. Postai megbízásokat tartalmazó leveleket a fölődnök bérmentesíteni kell, és a levéldíjat postai értékgyek vagy bélyegzett levélborítékok alkalmazása által kell tejezni. Ha a borítékokra reányomatott levéljegy a tarifaszertű portót nem fedezi, a kiegészítésre szükséges díjt megfelelő levéljegyek fölragsztása által kell pótolni.

Postai megbízásokat tartalmazó leveleknek 250 gramm súlyt nem szabad meghaladniok. A postai megbízásokat tartalmazó levelek díja ugyanaz, mint az egyenlő súlyu ajánlott levelek díja, t. i. 15 kr 15 grammig, és 20 kr 15 grammon felül 250 grammig. A helyi forgalomban 8 kr 15 grammig, és 11 kr 15 grammon felül 250 grammig.

7. A beszédett összegeknek a megbizó részére való közvetítése postautalvány útján történik. Azon postautalványok díja, melyekkel a postai megbízások folytán beszédett összegek a megbizók részére közvetíttetnek, mindig a czimzettől tényleg beszédett összeg szerint szabatik meg, és a beszédett összegből vonatik le. Ha pl. egy postai megbízás 50 frt 10 krra szól, a utalványozási díj a beszédett teljes 50 frt 10 krra összeg szerint 20 krral szabatik meg s az illető postautalvány ezen utalványozási díj levonása után 49 frt 90 krra állítatik ki.

A postautalvány kiállításánál a postahivatal az utalvány szelvényén, a „fölődó neve és lakása” megjelölés alatt följegyzi a postai megbízás czimzettjének nevét és lakását.

Ha czimzett a postai megbízás összegét nem fizeti be, ez esetre a postai megbízásnak a fölődnök való visszaküldésért külön díj nem szedetik.

8. Minden postai megbízást tartalmazó levél fölődnök a fölődó vagy fölődó vevényt kap, vagy a postatelődó könyvben ismertetik el a feladását.

A postaintézet a postai megbízás tartalmazó levélért úgy szavatol, mint valamely ajánlott levélért, a beszédett összegért pedig úgy, mint a postautalványokért befizetett összegekért.

További szavatolásnak, különösen a postai megbízásnak kellő időben való bemutatása és kellő időben való visszaküldése tekintetében nincs helye.

10. Az összeg beszédése a postai megbízás bemutatása és a mellékletek (nyugtázott számla, nyugtázott váltó, szelvény, stb.) kézbesítése iránt történik.

A fizetést vagy azonnal a kézbesítést teljesítő postai közeg kezeihez, vagy pedig, ha a megbizó a postai megbízás azonnali visszaküldését nem kívánja, a megbízás bemutatását követő 14 nap alatt a kézbesítő postahivatalnál kell teljesíteni.

Ha a fizetés ezen határidő alatt nem teljesíttetik, a megbízás közvetlenül visszaküldés előtt fizetés vegott még egyszer bemutatatik.

Ha a megbizó azt kívánja, hogy a megbízás egyszeri

eredménytelen bemutatás után visszaküldessék, ezen kívánságát a megbízás úrlapjának hátulsó oldalán „Azonnal vissza” megjelöléssel kell kifejezni.

A fizetés megtagadásának csak a fizetésre kötelezettnek vagy rendes meghatalmazottjának ez iránti nyilatkozata vétetik.

Ha a fizetésre kötelezett, vagy ennek rendes meghatalmazottja a beváltást már az első bemutatásnál végleg megtagadja, az esetre a megbízásnak a 14 napi határidő elteltevel való még egyszeri bemutatása is elmarad.

Ha a fizetésre kötelezett ki nem pihatható, vagy a megbízás másodszori bemutatására sem teljesíti a fizetést, a megbízás mellékleteivel együtt a földadók borítékban, ajánlva és díjtalanul visszaküldetik.

A boríték a következő czímmel láttatattik el: „Be nem váltott postai megbízás nak ban.”

Ha a földadó ellenkezőt határozottan nem kívánja a 14 napi határidőt az esetben is be kell várni, ha a czímetzett már az első bemutatás alkalmával végleg megtagadta a megbízás beváltását.

11. A postai átutvételi jegyek használatára és kezelésére névze egyelőre nem történik változás.

Kelt Budapestén, 1882. évi október hó 19-én.

A közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszteriumtól.

Postai tudnivalók.*)

Levelező-lapokról. A magyar korona területén más levelező-lapokat, mint melyeket a magyar postakincstár ad ki, feladni nem lehet. A levelező-lapok címoldalára egyebet mint a czímzést és kézbesítésre vonatkozó megjegyzést írni nem szabad. A közleményen kívül a levelező-lap hátoldalára képek is nyomhatók, de az illetéktől megvásárolt képeket tartalmazó lapok nem továbbíthatók. A levelező-laphoz a netán szükséges levelező-lapok kivételével más tárgyat illeszteni szintén nem szabad. Levelező-lapok többiek is vannak, így pl. bel- és külföldi t. i. osztrák-magyar, valamint a németországi területre használandók, egyszerű 2 kros levelező-lapok; külföldre pedig 5 kros levelező-lapok; ezeken kívül vannak egy bel- és külföldi használatra alkalmas levelező-lapok, előbbiek 4 krossal utóbbiak pedig 10 krossal kaphatók. Külföldről érkező fizetett válaszlapokat illető levelező-lapok válaszlapjait csakis azon országba szabad címezni, melyből erednek. A levelező lapokat ajánlva is lehet földadni, sőt a belföldi forgalomban meg a válaszlap is küldhető ajánlva, ha ennek földadója az ajánlási díjat a földadókör megfizeti.

Nyomatványokról. Nyomatványoknak tekintetnek s mint ilyenek díjkezdemenyben részesülnek: hírlapok és időszakos művek, fűzött vagy bekötött könyvek, füzetek, zeneművek, névjegyek, czímjegyek, kefelevonatok a hozzájáruló kezeivel vagy a nélkül, metszetek, tenykepek, rajzok, tervek, térképek, név- vagy tárgyjegyzékek (katalogusok) áttekintések (prospectusok.) különféle hirdetések és tudósítások, melyek nyomtatás, metszés, könyvnyomtatás, vagy autográfia által állíthatók elő, és általában papíron, hártypapíron vagy lemezpapíron nyomtatás, könyvnyomtatás, vagy bármely más könnyen felszerelhető mechanikai módon előállított többszörösítések. A chromograp, hektograp, papyrograp- vagy velocigraffal, phónixszel stb. készített levonatok a mérsékelt díj mellett csak az esetben szállíthatók, ha eme levonatok a postahivatalnál és pedig legalább husz teljesen egyező példányban egyszerre adatként fel. Díjmérsékletből ki vannak zárva a kézzel való utanzatok (decalque, Pause,) a levéljegyek és egyéb postai értékpapírok, akár vannak átbetűzve, akár nem, továbbá minden nyomtatott értékpapír. Tényleges és személyes levelezés jelleggel bíró írott megjegyzéseket a nyomtatványoknak tartalmazni nem szabad. Ily tényleges és személyes levelezés jelleggel nem bírnak a következő megjegyzések: a) a földadó aláírása vagy nevének, társadalmi állásának és minőségének, a földadás helyének és az elküldés napjának megjelölése; b) a szerző ajánlása; c) vonások vagy jelek, egyes helyek megjelölésére, hogy a figyelem ezekre fordítások; d) a tőzsdei vagy vásári árjegyzékek szelvényeit árjegyzések; e) végül a nyomtatványok kefelevonatain tett megjegyzések vagy javítások, melyek a mű szövegére vonatkoznak. A nyomtatványok akár szalag (keresztöltés) alatt, tekerésben lemezpapírral, vagy egy oldalán vagy mindkét végén nyitott dobozban, vagy le nem zárt borítékban, akár egyszerűen összehajrva vagy könnyen felbontható csomóval legyenek megkötve, hogy a küldemény tartalma könnyen megvizsgálható legyen.

Egy-egy nyomtatvány-küldemény sulya a bel- valamint a Németországgal való forgalomban az 1 kilogramm sulyt, az általános postaegyesület többi országaival való forgalomban a 2 kilogramm sulyt meg nem haladhatja. A nyomtatványokat bérmentesíteni kell és a bérmentési jegyet a földadónak a szalag címoldalának felső jobb sarkára kell illeszteni.

Közlő: Gábor A., postafőnök.

(Folyt. köv.)

MULT HETI NAPLÓ.

(Október 28.—november 3.)

Okt. 28. A műkedvelő kör választmánya nov. 11-dikére, belépő díj mellett Arany-émlék-estély rendezését határozta. A tiszta jövedelem az Arany-szobor tőkéjéhez adatik.

Okt. 29. Vasárnap, a reformátusok templomában ünnepet szenteltek a hívek a reformatio emlékére. Ezen ünnepnek, melyet évenként az egész protestáns kereszténység meg szokott tartani, most különös magyar nemzeti jelentősége is volt. A jelen évben szentesítette a király a magyar birodalomban fennálló öt református egyházkerület egyesüléséről alkotott zsinati törvényt. E szerint a mult vasárnapon a negyedszáz év előtt megindult reformatio nap s a jelen évben létrejött magyarhoni egyesülésnek ünnepe volt. Az ünnepre majd minden felekezetből szép számu intelligens közönség jelent meg. A helybeli műkedvelő-kör dalkarának megható éneke előzte meg az egyházi beszédet, melyet dr. Bartók Gy. lelkes

tartott. A beszéd általános, élénk figyelmet és mély megilletődést keltett. Tartalma, szerkezete és előadása egyaránt kitűnő volt. Miután szónok eléadta, hogy miben áll a Krisztus vallásának lényege a reformátusok felfogása szerint; miképpen segítse elő a reformatio az erkölcsi és polgári szabadság eddig elért diadalait; mit köszönhet a magyar nemzet a reformatio iróadalma, alkotmányos szabadsága s nemzeti öntudata fenntartásában és fejlesztésében; felhívta a közönséget, hogy legyen elődeikhez méltó bajnoka egyházának, melynek hivatása ezután is oly nemes is nagy, mint a multban volt. Vér és vagyonai áldozat aron tartották meg az ösök ezen egyházat: vér nem kell többé, de vagyonai áldozat szükséges, hogy szükségüket betölthesse templomait, iskoláit s mindenek felett önállóságát és méltóságát fenntarthassa. E végre tervezte a zsinat az országos házipénztárt, melyet a prot. buzgóságnak kell megteremtenie. Ez volt a beszéd lényege. Sajnos, hogy a földi élet nyüge: az anyagi gond és a közöny épen azokat tartotta távol ez alkalommal a templomtól, a kiknek legtöbb szükségük lett volna arra, hogy az épületes beszéd által protestáns öntudatukban, hazafias törekvésükben ösztönt, irányt és erőt nyerjenek. A kik jelen voltak, tegyenek bizonyosságot az elmaradtak előtt: minő szép és lélekemelő ünnepe volt október 29-én a református egyház tagjainak s az egész jelenlét intelligens közönségnek.

Okt. 30. A polgári iskolában, két heti szünet után újabb megkezdődött a tanítás. Panaszt hallottunk a tanítótestület köréből, hogy az ily összefüggőbb szünetekhez hozzájárulván a naptárban vörös betűkkel jelölt szünetnapok hű megtartása: a tanításnak előirt anyagát jól elvégezni nagyon bajos. Tisztelettel kérnék fölvilágosítást Alsó-Fehérmegye ngs. tanfelügyelőjétől, hogy vajjon a katolikus ünnepek megtartása a községi iskolákban — törvényen alapszik-e, vagy csak szokáson, vagy épen miniszteri rendeleteken? s vajjon nálunk, hol mind a tanítók, mind a növendékek túlyomó többsége protestáns: nem lehetne-e okkal-móddal a helyszíni viszonyokhoz czél szerűbben alkalmazkodni, s megszüntetni a naptár tanulmányozásának szükségét?

Nov. 2. Csütörtökön, harmadfélheti szünet után a Bethlen-kollégiumban is megkezdődött a diligencia. Még pedig teljes erővel. Ezt azért jegyezzük meg, mert a régi kalendárium azt tartotta, hogy mivel csütörtök első nap, péntek szerencsétlen nap, szombat meg a hét vége: a diligencia igazában majd csak hétfőn kezdődik meg.

Nov. 2. A helybeli koresolyázó-egylet választmányi ülést tartott. A választmány javaslataba hozza, hogy az egyletbe lépendő új tagok beiratási díjtartozzanak fizetni, továbbá a tagok az egylet által rendezendő mindenemű ünnepélyen díjzetéstől mentesek legyenek; ezen kedvezményekkel szemben csupán a férfiak tagdíja emeltessek 2 frtra, a nők 1 frt 50 kr maradván. Végörvnyileg ezen változtatásokról a f. hó 12-én tartandó közgyűlés fog határozni.

A JÖVŐ HÉTEN.

(E rovatban hétről-hétre előre, időrendbe szedve szeretnők összeállítani mindazokat a hatósági, egyesületi, társadalmi stb. mozzanatokot, melyek programmszerűleg, meghívóval, hirdetéssel kitűzettek, s melyek olvasóink egyik-másik részét érdekelhetik. Szolgálatot akarunk ezen emlékeztető rovatunkkal tenni mind olvasóinknak, mind az illető közérdekű ügyeknek. Kérjük is a hatóságokat, egyesületeket vezetőket, s mind az érdekelteket, méltassák szerkesztőségünket e rovatba való közleményeik eleve beküldésével szerencsételtetni.)

Nov. 5. Előértekezés a polgármesterválasztás felől.

Nov. 6. Városi képviselő-gyűlés. Főtárgy: polgármesterválasztás.

Nov. 8. Megyei közigazg. bizottsági ülés.

— A városi iskolaszék gyűlése.

— A városi tanács heti rendes ülése.

Nov. 9. A gyümölcsészeti egylet közlése.

Nov. 11. Honvédtiszti értekezlet; hivatalosak rá a szabadságot állományból tisztelt.

— A műkedvelő kör Arany-émlék-estélye. Program: felolvasás Aranyról; énekek, szavallatok Arany költeményiből.

Nov. 12. A helybeli koresolyázó egyesület közgyűlése, déli 12 órakor a városház disztermében.

VEGYES HIREK.

— A nagyenyedi polgármestri állomásra az általános közvélemény Kovács Gynla városi főgyűzöt jelöli ki. mint olyant, ki lankadatlan erélye, széles körű ismeretei, kitartó szorgalma, a város ügyeinek alapos ismerete, és kiváló eredményeket fölmutató tevékenysége által legméltóbbá tette magát ezen fontos állomásra. Szívünk-ből járulunk mi is a közértele: hez, és teljes sikert kívánunk a választók reményeire.

— Apáthy István honvédelezredes, a városunkban állomásozó 20. honvédszázalaj parancsnoka, mint sajnálattal értesülünk, a Kolozsvárt állomásozó 30. zászlóaljhoz helyeztetett át. Helyébe a Radványban állomásozó 53. zászlóaljtlól Kubinyi Mór őrnagy helyeztetett ide.

— A csendőr altisztifanfolyam mely városunkban volt berendezve, a hét elején, a vizsgálatok megtartásával bevégezött. A parancsnokság meleg hangu köszönő iratot intézett a városi hatósághoz a gondoskodásért s a hazafias indulatért, melyet a hatóság és a városilakosság részéről tapasztalt. A hatóság válasza elismeréssel emeli ki a példás rendszeretett, s humánus magatartást, melyet a parancsnokság vezetése alatti csendőr-altisztek tanúsítottak.

— Nagy Géza ur, a polgári iskola ujan kinevezett tanítója, állomását a héten elfoglalta, s a tanítói esküt letette.

— Elhunytak: Özv. Petri Györgyné szül. Lénárt Lidia, okt. 31-dikén, végelgyengülésben. Nyugodt kedélyű, vallásos, jó nő volt. — Jóvián Antalné szül. Mészáros Gizella, a marosújvári áll. iskola tanítóje, november 1-én, husz éves korában. — Szenttamási Szalán egy Kristóf, m. kir. adófelügyelő helyettes, nov. 1-jén Fugadon.

— Halottak napjának előestéjén, szokás szerint, a helybeli köztemető is kegyeletemen ki volt világítva.

— Toroczkó-Szt.-Györgyön f. hó 2-án d. u 1 órakor tűz ütött ki, mely mind nagyobb mérvet öltve 34 házat hamvasztott el, és mintegy 100 gazdának pusztította el összes gabona és takarmány készletét. Délután 5 óra körül érkezett meg Enyedre az ottani csendőrség által küldött futár, és derék tüzoltóink közül 20-án, Danes Mózes szivattyus szakaszvezetővezése alatt, Ince Samu szertárnokkal, a nagy záporfecskeendővel 6 órakor már utra keltek a szentgyörgyiek segélyére. Farczádi Sándor Miklós és Vágó Ferencz vendéglos önként ajánlkozók szállították őket fogataikon a helyszínére, hová 8 óra előtt megérkeztek. Szt.-György fővezetésének a templomon innen levő része már romhalmaz volt tüzoltóink érkezésekor, de a romhalmaz még mind égett és derék tüzoltóinknak csak reggeli 3 órára sikerült a tüzet teljesen eloltani. A lakosság legnagyobb része Kolozsvárt vásárban levén, az enyedi csendőrszárny 6 legényének Sajman hadnagytól vezetve kellett a szomszédos toroczkóiakat segítségül hozni, kik aztán egész buzgósággal segédkeztek tüzoltóinknak. Toroczkói Sándor birtokos vagyonra megmentetett s ő vendégelte meg tüzoltóinkat, kik reggel jövének haza. Nehány fótanodai tanuló is utra kelt gyalog Szt.-György felé s ezeket enyedikiek vették föl szekereikre. A tűz kenderészítés alkalmából keletkezett, egy gazda kenderét szabadszáju kemenczéjére és a mellé halmozván fel. Egy a tűzből kiszökött szikra okozta aztán az ezekre menő kárt. Sajmán csendőr hadnagyot, farczádi Sándor Miklóst ki személyesen hajtotta oda lovait és fáradozott az oltásban, továbbá Vágó Ferencz vendéglost és lökét a mi derék tüzoltóinkat kiváló elismerés illeti önfeláldozó buzgalomukért.

— Felenyeden esett borzasztó gyilkosságról hoztak hírt némely budapesti lapok. Egy szó sem igaz belőle.

— Apahidán egy hulladarabot, boszkorba tűzött lábat, vetek ki egy ebnek a szájából. Jelentés következtében az alispán azonnal kiküldötte a szolgabíró, bonczoló orvos kíséretében, nyomozást kezdeni.

— Csődülést csinált szerdán déiben a buzapiaczi pálinkakarát előtt két falusi embernek dulakodása. Az egyik oly üvöltést vitt végbe, hogy egy polgártársunk — igen helyesen — a rendőr szerepere vállalkozott, s a pálinkásbolt fülriasztó eleven czégerét erőlyesen elcsitította.

— Második termést szedett dr. B. Gy. egy Izem-bart-fajta körtetjáról. Három, meglehetősen fejlődött, mintegy harmadrész nagyságu példányt mutatott be a gyümölcsészeti egyesület kóstolóján. (A tulajdonost barátai figyelmeztették, vigyázzon, nehogy az adófelügyelőség neszt vegye a nem remélt áldásnak: az öreg ösnek e satnya szülőiteire még adóczímet találhatnak.)

Népesedés és egészségügy

Nagyenyed város területén

Népesedési mozgalom	Született		Meghalt	
	fiú	leány	férfi	nő
Augusztusban	3	9	4	7
Szeptemberben	10	11	4	3
Októberben	2	2	1	11
összesen . . .	15	22	9	21
Főbblet, . . .	6	1	—	—

Ezen időszakban az egészségi viszonyok kedvezők voltak. Ragályos betegségben halálozás nem fordult elő, betegülés is csak 3 esetben, három különböző ragályos körben. Dr. W.

Időjárás (meteorologiai adatok).

Nagy-Enyed, 1882 okt. 25—nov. 2.

Hó Nap	Légnymomás milli-meterben				Hőmérséklet C fok-ban				Szél-irány	Szél-erő	Felhőzet 7 óra reggel	Csapadék milliméterben 7 óra reggel
	7 óra reggel	2 óra d. u.	8 óra este	közép	7 óra reggel	2 óra d. u.	8 óra este	közép				
25	745.3	745.0	745.0	745.1	3.5	11.7	8.5	8.0	DN	1	0	0
26	45.0	42.8	42.8	43.5	5.0	13.0	9.0	9.9	EN	2	3	0
27	45.0	43.0	44.5	44.2	8.0	12.5	9.5	9.0	DN	2	3	eső 3
28	43.4	41.0	40.5	42.0	7.0	16.0	10.0	10.7	EK	1	1	0
29	41.2	39.3	39.4	39.9	8.0	15.5	10.3	11.3	EN	2	1	eső 1
30	39.5	37.8	38.7	38.7	8.8	15.0	19.8	11.2	EN	1	2	0
31	40.5	40.3	41.2	40.6	9.5	15.0	13.0	12.2	DN	1	3	0
nov. 1	44.0	44.3	45.0	44.4	8.5	11.2	8.0	1.2	DN	1	4	0
2	45.5	44.5	44.3	44.7	3.5	8.0	7.0	6.5	KD	—	—	köd 0

*) A felhőzetet, ha az ég egészen tiszta, 0-lal, ha negyed része borult, 1-gyel; ha fele 2-vel; ha háromnegyede, 3-mal; ha egészen borult 4-gyel; ha borult és esik 5-tel szokás jelölni

Október 25-től november 2-ig a legnagyobb légnymomás volt: 746.5 nov. 2-n reggel 7 órakor, legkisebb légnymomás 737.8 okt 30-án d. u. 2 órakor; a hőmérséklet maximuma: +16°C okt. 28-án d. u. 2 órakor, hőmérséklet minimuma: +3.5°C okt 25-én és nov. 2-án reggel 7 órakor.

Piaczi árak

Nagy-Enyeden, 1882. november 2-án.

HL tiszta buza ára minőség szerint	6:00—6:50
„ elegy buza „ „ „	5:00—5:50
„ rozsa „ „ „	3:50—4:00
„ zab „ „ „	2:50—2:70
„ törökbuza „ „ „	2:90—3:50
Mmáza széna, kötött—kötetlen	3:80—4:00
„ szalma „ „ „	1:70—1:80
Kg marhahús	0:40
„ sertéshús	0:52
„ borjúhús	0:36
„ ürühús	0:24

Téli vetemény bőviben. Gyümölcs kevés.

Kis lottéria.

Budai húzás október 28-án:

67 61 47 38 25

Jövő húzás november 11-én.

Nagyszabeni húzás október 31-én:

11 58 47 89 71

Jövő húzás november 15-én.

*) Lásd a 44. számban „Levél a szerkesztőhöz” cz. cikket.

Szerkesztői üzenetek.

I. G. Küldeményét köszönjük. Az I. és III. igen csinos és esztendő; a más háromban sokkal kevésbé gyönyörködtünk. Mit tegyünk? mellőzzük-e ezeket? vagy tán sikerültebbekkel cserélhetnők ki?

B. úrnök. Észrevételeket, figyelemztetéseket s kérdéseket a közönség köréből nemcsak neheztelés nélkül, sőt szívesen fogadunk — akár előszóban, akár levélben. Az utóbbi mód megkönnyítésére azon leszünk, hogy valamely központi helyen, pl. a polgári kaszinóban a szerkesztőséghez szóló levelek számára gyűjtő szekrényt állítsunk. Hogy az „Égytértés” s más lapok „kis hírdetési” mintájára, még pedig, ha lehet ingyenes „tudakozó rovatot” nyissunk: erre is gondoltunk ugyan, csak hogy még nem vagyunk egészen bizonyosak benne, vajjon a helyi viszonyok közt volna-e rá valódi szükség, s így ebbe csak „közívánatra” foghatnánk.

Gazdaszszonyak. — Hogy abban a „vegyes kereskedésben” 1/4 kilós doboz Hoffmann-féle keményítő 18 kr., holott Bisztricsánynál 16 kron adják: azt nincs mért újságba tenni; tessék egyszerűen B.-nál s más szolid üzletekben vásároltatni. Szemes gazdaszszonyak a családját hiába fogja a szatóc, darab kókusz szappannal — mivel, boltjába édesgetni.

FELELŐS SZERKESZTŐSÉG:

DR. MAGYARI KÁROLY.
MAKKAI DOMOKOS. SZILÁGYI FARKAS.
SZILÁGYI GYULA. TÖRÖK BERTALAN.
VÁRÓ FERENCZ.

KIADÓ-TULAJDONOS: POLLÁK MÓR.

Fogorvos PERL JÓZSEF

American Dentist
Dr. of DENTAL SURGERY

e hó 7—8-án Nagy-Eyuedre érkezik és itt marad 3—4 napig. Saját elismert kitűnő szárvize és fogpora kapható Nagy-Eyueden WINKLER JÁNOS urnál. — Ára egy üveg szárviznek 1 frt, egy doboz fogpornak 60 kr.

Sz. 4249—1882.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 173 frt 43 kr tőke, ennek 6% kamata 4 frt 65 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Muntján Juon a Dinului és neje Muntján Máriának a nagyenyedi 132. számú tjkvben A+ 1—20. rendszám alatt foglalt fekvősegei 778 frtban megállított kikiáltási árban Nagy-Cserged község előjárósági helyiségében 1882. évi november hó 23-án délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 15 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbén az árverezés megállapított feltételei alóliit tealkönyvi hatóságnál a hivatalos órak alatt és N.-Cserged község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóságtól.
Nagy-Eyueden, 1882. szeptember hó 9-én.

Jóvián,
kir. aljárásbíró.

Sz. 3855—1882.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy Margian Todia, Verszáré, Rafaille és Salamon kiskoruk végrehajtató 100 frt tőke, 6 frt hátralek és a tőke után 1879. november 7-től járó 6% kamata 6 frt, 7 frt 80 kr és 9 frt 42 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Krisztea Niculainak a diódi I. rész 14. számú tjkvbe A+ 1—9. és 11—16. rendszám alatt foglalt fekvőkölbi felezésére 367 frt 50 kiban megállított kikiáltási árban Diód község előjárósági helyiségében 1882. évi november hó 29-én délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni: az árverezés jogerőre jutásától számítandó 15 nap alatt.

Különbén az árverezés megállapított feltételei alóliit tealkönyvi hatóságnál a hivatalos órak alatt és Diód község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóságtól.
Nagy-Eyueden, 1882. szept. hó 6-án.

Jóvián,
kir. aljárásbíró.

Sz. 3818—1882.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy diódi Vincenzi Nándor végrehajtató 100 frt tőke, ennek 1878. márcz. 16-tól járó 8% kamata, 16 frt 50 kr per, 8 frt 50 kr és 15 frt 90 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Csetyán Kozma, Csetyán Juon, Csetyán Simion és Csetyán Mária kiskoruk nevé a diódi I. rész 199. sz. tjkvben A+ 1. és 6—14. rendszám alatt foglalt fekvőre 348 frt kikiáltási árban, és a diódi I. rész 503. sz. tjkvben A+ 1. és 2. rendszám alatt Csetyán Juon és Csetyán Kozma nevé foglalt fekvősegei 100 forintban megállított kikiáltási árban Diód község előjárósági helyiségében 1882. évi november hó 28-án délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10% át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni még pedig felét felét 15 nap alatt, más felét 30 nap alatt az árverezés jogerőre jutása után.

Különbén az árverezés megállapított feltételei alóliit tealkönyvi hatóságnál a hivatalos órak alatt és a diódi község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóságtól.
Nagy-Eyueden, 1882. augusztus hó 30-án.

Jóvián,
kir. aljbró

Sz. 4355—1882.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 207 frt 1 kr tőke, ennek 6% kamata 4 frt 45 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Popa Milliáné és Pinka Juoné Anikának a nagy-csergedi 206. számú tjkvben A+ 1—32 rendszám alatt foglalt fekvősegei 1310 frtban megállított kikiáltási árban Nagy-Cserged község előjárósági helyiségében 1882. évi november hó 24-én délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után köteles 15 nap alatt a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbén az árverezés megállapított feltételei alóliit tealkönyvi hatóságnál a hivatalos órak alatt és Nagy-Cserged község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóságtól.
Nagy-Eyueden, 1882. szeptember 6-án

Jóvián,
kir. aljárásbíró.

Sz. 4321—1882.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy nagyenyedi Medgyes Bálint, mint dr. Dognányi Jakab váltó forgatmányosa, végrehajtató 250 frt tőke, ennek 1873. december 3-tól járó 6% kamata 12 frt 20 kr és 19 frt 65 kr és járuléki követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Lörincz-révi Bayer Antalnak a lörincz-révi 10. sz. tjkvben A+ 1—7. rendsz. alatt foglalt fekvő 1006 frt kikiáltási árban, — és a vadvermi 89. számú tjkvben A+ 1. rendszám alatti fekvősegei 120 frtban megállított kikiáltási árban Lörincz-révi község előjárósági helyiségében 1882. évi december hó 19-én délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni, még pedig az árverezés jogerőre jutása után 40 nap alatt, másik felét 90 nap alatt 6% kamattal együtt.

Különbén az árverezés megállapított feltételei alóliit tealkönyvi hatóságnál a hivatalos órak alatt és a lörincz-révi és vadvermi előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóságtól.
Nagy-Eyueden, 1882. szeptember 29-én.

Jóvián,
kir. aljárásbíró.

Sz. 4252—1882.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 224 frt 41 kr tőke, ennek 6% kamata 4 frt 65 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Vojna Nikulainak a nagy-csergedi 192. sz. tjkvben A+ 1—17. rendsz. alatt foglalt fekvősegei 409 frtban megállított kikiáltási árban Nagy-Cserged község előjárósági helyiségében 1882. évi november hó 24-én délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 15 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbén az árverezés megállapított feltételei alóliit tealkönyvi hatóságnál a hivatalos órak alatt és N.-Cserged község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóságtól.
Nagy-Eyueden, 1882. szeptember 9-én.

Jóvián,
kir. aljárásbíró.

Sz. 3856—1882.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy Grünfeld Hermann végrehajtató 32 frt 65 kr tőke, ennek 1879. május 25-től járó 8% kamata erejéig terjedő követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Ranka Konstantin-nak az ó-apahidi 1. sz. tjkvben A+ 1. 6—14. rendszám alatt foglalt fekvősegei 602 frtban megállított kikiáltási árban Ó-Apahida község előjárósági helyiségében 1882. évi november hó 24-én délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz befizetni, és pedig az árverezés jogerőre jutásától számítandó 30 nap alatt felét, 60 nap alatt másik felét.

Különbén az árverezés megállapított feltételei alóliit tealkönyvi hatóságnál a hivatalos órak alatt és az ó-apahidi előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóságtól.
Nagy-Eyueden, 1882. szeptember 6-án.

Jóvián,
kir. aljárásbíró.

Sz. 3836—1882.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 261 frt 85 kr tőke és ennek 1880. január 24-től járó 6% kamata 5 frt 10 kr és 6 frt 16 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedtek: Dregoi Nieza, szül. Deak, Malika Pável, Geldean Lina, szül. Matikának a kis-csergedi 68. számú tjkvben A+ 1—8. rendszám alatt foglalt fekvősegei 323 frt 60 kiban megállított kikiáltási árban Kis-Cserged község előjárósági helyiségében 1882. évi november hó 14-én délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni, u. m. az árverezés jogerőre jutásától számítandó 15 nap alatt.

Különbén az árverezés megállapított feltételei alóliit tealkönyvi hatóságnál a hivatalos órak alatt és Kis-Cserged község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tkvi. hatóságtól.
N.-Eyueden, 1882. július 31-én.

Jóvián,
kir. aljbró.

Sz. 3837—1882.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 63 frt 43 kr tőke és ennek 1880. január 24-től járó 6% kamata 4 frt 10 kr és 6 frt 16 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Popovics György és neje Pleseriu Anika és Puskás Niculainak a kis-csergedi 77. sz. tjkvben A+ 1. és 2. rendszám alatt foglalt fekvősegei 30 frt 60 kr kikiáltási árban Kis-Cserged község előjárósági helyiségében 1882. évi november hó 11-én délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

A kis-csergedi 140. számú tjkvben A+ 1—18. rendszám alatt fekeőkre néve ezen végrehajtatónak, a Bretter Móritz balázsfalvi lakos javára folyó évi augusztus hó 12-ről 3372. szám alatt kihoesított órátémennyel elrendelt és folyó évi november hó 11-én délelőtt 10 órára Kis-Cserged község előjárósági helyiségében megtartandó árverezéshez való esatlakozása az 1881. évi LX. t.-cz. 167. §. alapján kimondatik.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 15 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbén az árverezés megállapított feltételei alóliit tealkönyvi hatóságnál a hivatalos órak alatt és Kis-Cserged előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóságtól.
Nagy-Eyueden, 1882. szeptember hó 6-án.

Jóvián,
kir. aljárásbíró.

Sz. 4243—1882.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 153 frt 99 kr tőke, ennek 6% kamata 4 frt 55 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Salamon Juon és neje Ferencz Linának a nagy-csergedi 75. sz. tjkvben A+ 1—12. rendszám alatt foglalt fekvősegei 463 frtban megállított kikiáltási árban Nagy-Cserged község előjárósági helyiségében 1882. évi november hó 22-én délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. ban jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverezés jogerőre jutásától számítandó 15 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különbén az árverezés megállapított feltételei alóliit tealkönyvi hatóságnál a hivatalos órak alatt és N.-Cserged község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tealkönyvi hatóságtól.
Nagy-Eyueden, 1882. szeptember 9-én.

Jóvián,
kir. aljárásbíró.

Van szerencsém teljes tisztelettel tudatni, hogy a már közelgő évadra

öntött fűtő kemenczém

megérkeztek mind hazai gyárakból, melyek a meleget bizton kiállják és nem hasadnak el, mivel ezen öntemények sokkal vastagabbak a német vagy morva önteményeknél, — azért jobban fűtenek és melegségük tartósabb.

Előre látva a vasárak tetemes emelkedését, igyekeztem ezen árakat a szokott időnél hamarabb beszerzeni és ezáltal azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a gyáraknál már bekövetkezett áremelése daczára is önteményeimet az eddigi jutányos árban számíthatom. sőt hogy t. vevőimnek a kemence vásárlást könnyebbitsem, minden nálán vett öntött vasfűtőt, ha ez eléggé nem melegítne vagy fűstölne, 20 napi próba után hajlandó vagyok mással kieserelni.

Mint a n.-enyedi kerületi börtön kósárkötő iparág kizárólagos raktárossa ajánlom az alábbi fehér vesszőből font

KOSARAKAT

meglepo oleso arban.
U. m.: Fehér vesszőből szilárdan font fáskosarak fedéllel, ugyancz fedél nélkül, úti bőrönd alakú kosarak fedéllel és lezárlatok, karravató hushordó kosarak, ruhás kosarak. — Továbbá krumpli- és gyümölcsös kosarak zöld vesszőből

darabja 20 kr.

Bisztritsány Lajos.

E hó 25-től kezdöleg.
2 Triör napontai használatra
70 krajczárért kapható.
Értekezhetni

Bisztritsány Lajos-nál.